

Eterični Spominski Vsadki, Življenjski Načrt, Svobodna Volja - Nezemeljska Komunikacija (Yazhi)

<https://www.youtube.com/watch?v=1VC7QyAO8To>

Avtor:
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
23. julij, 2020

Eterični Spominski Vsadki, Življenjski Načrt, Svobodna Volja - Nezemeljska Komunikacija (Yazhi)

1. klepet

Yazhi: Zemlja je simulacija.

Gosia: Pa ni vse simulacija, kajne?

Yazhi: Izkušnje niso. Vse drugo pa je. Nič ne obstaja. Samo, če hočeš, da je resnično, od tu, z druge strani, ni resnično. Realnost je relativna.

Gosia: Kaj misliš s tem nič? Rekli smo, da daleč naokoli narava na Zemlji obstaja, na primer.

Yazhi: Ni Zemlje, ni Temmerja, ni Erre, ni Cyndriela, ni Avalona. Vse to je le miselna ideja. Materija sploh ne obstaja. Samo um in zavest. Živite v sanjah.

Gosia: Govoriš o TEJ ravni. Ne mešajte, haha! Govorimo o umetni simulaciji. Ne o mentalni.

Yazhi: Vidim eno in isto, samo druga raven. Zemljo in vse, kar je na njej, vidim enako lažno kot Erro ali Cyndriel. Toda ljudje se zadržujejo in izgubljajo v nepomembnih podrobnostih, kot je lunina matrica in stvari, ki so resnično nepomembne.

Sestra, novica zate, vse to je stališče Taygete in je veljavno, vendar ne bolj veljavno kot stališče kogar koli drugega!

Vse je mentalno in del iste simulacijske igre, simulacije, ki se izvaja z umom, ne s strojem. Lunina Matrica in holografski računalniki, ki vanjo vstavljajo stavbe, so nepomemben del celote.

Gosia: Toda, če ni objektivne resničnosti in je vse le moj um, zakaj potem obstajajo pravila, ki si jih nisem izmislila sama? Kot na primer, da ne moreš priti dol, da bi nas obiskala.

Yazhi: Pravila so tu zato, da bi ohranila izkušnjo, ki si jo želi vsaka duša, da bi ohranila lekcijo življenja. Pravila ste si izmislili sami, sicer vas ne bi bilo tam.

Gosia: Da, mislim, da intuitivno čutim, da je na koncu vse to um, simulacija, nič objektivnega zunaj tega najvišjega ustvarjalnega uma. Toda potem..., na "ravni" ustvarjenih simulacij obstajajo "pravila", ki ohranjajo igre v načinu igre. Prav?

Yazhi: Da, točno tako, na nižjih ravneh. Toda, če vaš um dovolj zraste, se razširi, potem postanete del drugega sistema ali nad sistemom, tako da lahko začnete na drugačen način sodelovati s tistim, čemur pravite druge gostote in ljudmi v njih.

Želite, da pridejo obiski s Taygete in vse to bi bilo enako nogometašu, ki bi želel igrati tudi z rokami, ne le z nogami, goljufati!

Gosia: Da, zdi se, da dokler zaznavam nižje stanje igre ..., ne morem spremeniti določenih pravil. Torej iz nižjega dela igre kjer sem ..., sem JAZ, ki igram igro iluzije objektivne resničnosti. To je bistvo igre, kajne?

Yazhi: V igri gre za to, kaj se naučiš iz izkušnje.

Gosia: Da. In glede tistega nogometaša, kdo je prišel na to pravilo - nogometaš? JAZ. MISEL. Torej bi morala biti sposobna spremeniti to pravilo. To, da ne morem, pomeni, da je igra tako dobro načrtovana, da mi takrat daje iluzijo objektivne resničnosti.

Yazhi: Da bi spremenila pravila, moraš izstopiti iz igre. Ali pa se naučite nadzorovati vse od znotraj. In ja, vem, da je prepričljiva, zelo podrobna do najmanjšega delčka zemlje na cesti ali vsakega regratovega semena! Toda da, spremenite svoja pravila.

Gosia: To je zelo prepričljivo! Predvsem pa, ko gre za "pravila", ki navidezno nimajo nobene zveze z mano, kot so tvoja pravila obiska. To človeka vsekakor prepriča, da JE objektivna resničnost, vsaj, če gledamo z nižje ravni. Zapleteno.

Yazhi: Ampak imajo veliko opraviti s teboj.

Gosia: Da, vem. Besedo "samoumevno" sem postavila tako, da nima nič opraviti z mano. Nič nima opraviti z mano... Hočem reči, da nisem ustvarila teh pravil, vsaj z nižje ravni ne.

Yazhi: Sprejela si jih.

Gosia: Z višje ravni. Toda od tu spodaj vse to res daje misliti, da objektivna resničnost JE. To je moja poanta. Nisem imela izbire. Z nižje ravni. Z višje ravni lahko jutri izginete ali naredim, karkoli hočem, to vem, haha!

Yazhi: Če pomaga... Ne vidim več objektivne resničnosti.

Gosia: Lažje zate. Lahko hodiš skozi zidove. Vidiš skozi iluzije. Zapomniš si stvari.

Yazhi: Ni zidov. Vse so sanje.

Gosia: Vendar še vedno trčim ob te neobstoječe zidove. Ne spomnim se niti svojega doma na Taygeti. Ničesar od tega. Vse, kar imam, je moje bistvo. To čutim. In vem, da je neomejeno.

Yazhi: In tudi je. To je edina res pomembna stvar, ki jo je treba vedeti.

Gosia: Da. Zato me na koncu ne skrbi. O tem, da se na primer ne spomnim.

Yazhi: To je ena najpomembnejših stvari, ki sem jih poskušala razložiti. Ni pomembno, kdo ste bili in vse, kar je pomembno od tega, kdo ste bili, še vedno ste. Pomembno je, kdo ste in kdo boste. Zato ni treba iskati nikogaršnje prave identitete, prave identitete ni in to, kdo je kdo bil, ni pomembno.

Ni pomembno, kdo je in kaj želi biti, kdo bo. Vaša identiteta na Zemlji kot Gosia je prav tako nepomembna in lažna kot vaša zvezdna identiteta.

Gosia: Razumem. Še vedno pa, kot si že rekla, duša je zgrajena in temelji na izkušnjah, zato bi bilo dobro razumeti nekatere od teh "prejšnjih" izkušenj ..., tako bolje razumeš sebe in zakaj si takšen, kakršen si.

To mi je zagotovo dalo spoznavanje moje Taygetske identitete. Z razumevanjem svojih izkušenj in tako rekoč korenin, ki sem jih imela prej, bolj razumem, zakaj sem takšna, kakršna sem. Čeprav tudi te niso moje korenine v resnici. So le več izkušenj.

Yazhi: Stvari so še bolj zapletene, ker so mnoge izkušnje in spomini vcepljeni in jih nikoli nisi živel.

Gosia: Da, vendar so bili implantirani tukaj, v 3D, ne? Zunaj Zemlje, ne?

Yazhi: Kjerkoli.

Gosia: Govorim o umetni vsaditvi. Kot pri potopljenih zvezdnih semenih.

Yazhi: Pomembna je izkušnja. To je resnično. In skoraj vse je implantirano na kakršen koli način. Tam in v 5D. Poskušam zmanjšati pomen umetnih vsadkov, realnost sama je umetna tako, da kakšna je razlika!

Gosia: Kako implantiraš spomine v 5d? In zakaj? Praviš, da si dosegla raven, s katere razumeš, da VSE fizične resničnosti implantira neki Ultimativni Arhitekt, Mi iznad ravni 5d? VEDELA sem, haha.

Yazhi: To stori uporabnik, vsaka duša, na eterični ravni, preden se inkarnira, samo z zavestjo. In z interakcijo z drugimi različicami vsake osebe ali duše kot v interakciji z njihovim višjim jazom. Tudi na Zemlji. In potem to vdirajo frekvenčni stroji, holografski računalniki, a po drugi strani lahko enako počnejo tudi v 5D. V 5D veste, da obstajajo igre s popolno potopitvijo, ki se ne razlikujejo od "resničnosti". Zakaj mislite, da se uporabljajo le za zabavo?

Gosia: Ne, vem, da se uporabljajo tudi za druge stvari. Toda eterični vsadki? Z eterične ravni pred inkarnacijo vsadimo spomine? Za kaj?

Yazhi: Da bi imeli osnovno okvirno znanje, da bi lahko doživeli želeno izkušnjo. Na primer, kot človek, ki se prvič utelesi, potrebuje spomin na druge ljudi, ki so bili na Zemlji pred njim, da ve, kako naj si razlaga stvari, kako naj se odziva in tako naprej in tako naprej. Na to glejte kot na odre, ki podpirajo izkušnje, ki si jih vsaka duša želi.

Gosia: To pomeni, da je vsajen ETERIČNO? Med inkarnacijami? Kako naj to vsadim vase brez računalnikov?

Yazhi: Z namero, z domišljijo, ki je energijsko in frekvenčno združljiva s tem, da ima te osnovne izkušnje.

Gosia: Holly Molly. Vedela sem, da še ničesar ne vem!

Yazhi: Na primer, predstavljajte si, da ste Napoleon, če je to relevantno in raziskujte vse o njem, tako da ti osnovni namišljeni spomini služijo kot okvir za tiste, ki jih boste imeli.

Gosia: Zato imamo toliko Napoleonov kot izkušnjo iz preteklega življenja, haha. Precej narcisoidna duša, ki si je to vsadila!

Yazhi: Tudi ti vtisnjeni spomini niso tako zelo lažni, ker ste združljivi v nameri, frekvenci (morda interesu), potem se dotikate (kanalizirate) izkušenj Napoleona ali kogar koli drugega, ker se vse dogaja istočasno, saj ni časa. To pomeni, da če ste kot duša združljivi po frekvenci z Napoleonom, potem ste Napoleon.

In če je kdo drug, druga duša, prav tako združljiv z Napoleonom, bo prav tako Napoleon, saj ima to skupno z vami! V višji sferi je torej vse povezano, vse je združeno v eno, brez jasnih meja med tem, kaj je kaj in kdo je kdo. Resnično smo vsi eno.

Gosia: Ali je to podobno Akashkim Zapisom?

Yazhi: Na neki način da, vendar nikoli nisem verjela v te Akashke Zapise. Mislim, da je to omejen način izražanja ali razumevanja nečesa veliko bolj zapletenega. Bolj kot preprosto poseganje v tako imenovano "polje". Kjer kanalizirate vse, kar je združljivo z vami, in izberete tisto, kar je združljivo z vami in ustrezno premaknete svojo frekvenco po svoji volji.

Gosia: Toda, če je spomin lahko in je enak izkušnji, zakaj potem sploh še imamo izkušnje? Samo prenesimo in vstavimo stvari vase in konec? Ali so spomini na izkušnje enaki izkušnjam?

Yazhi: So.

Gosia: Zakaj bi potem imeli izkušnje?

Yazhi: Ker te postanejo in ustvarjajo spomine, ki se pozneje vsadijo v druge duše. Toda "vsaditi" je le omejen način, kako to ubesediti.

2. klepet

Gosia: Vrnimo se k vstavljenim spominom. Nekaj, kar smo končali včeraj. Na koncu si rekla nekaj zanimivega. Vprašala sem: Kaj je torej razlika med sedenjem na kavču in vstavljanjem spominov vase... in dejanskim doživljanjem?

In ti si rekla, da je to potrebno, da bi se banka izkušenj (moje besede) še naprej polnila, da bi se z njo lahko igrale druge duše - da bi si vcepljale spomine. Želela bi, da mi razložiš razliko med resnično izkušnjo in vcepljeno izkušnjo.

Yazhi: Razlike ni, če so spomini, ki jih vstaviš, dovolj kompleksni in smiselni. Za doživljajočega ni razlike.

Gosia: Vendar si rekla, da duša raste z izkušnjami. Torej raste tudi z lažnimi izkušnjami? Vstavljenimi?

Yazhi: Razen poenostavljene razlage, da si ti nekaj doživela, drugi pa ne, ne vidim nobene razlike. TODA ... Problem je v trenutku, ko nekaj vstaviš, zaporedje dogodkov, samo vstavljanje je ali bo enakovredno temu, da si to nekaj doživela. Ker ima zaporedje dogodkov v zaznanem času. In to je samo po sebi enakovredno ... živeti nekaj!

Zato pravim, da ne vidim nobene razlike. Gre za izkušnjo, ki jo nekdo ima. In to je tisto, kar šteje. Če imaš nekoga na kavču, ti pa greš in s katerim koli sredstvom vsadiš spomin, potrebuje zaporedje skozi čas. In to bi bilo popolnoma enako kot, če bi ga doživel tisti, ki ga doživlja na kavču. Torej je za doživljajočega vsaditev spomina ali njegovo doživljanje enako.

Gosia: Zakaj torej vsi nezemljani ne naredijo tega? Sedijo na kavču in si vsadijo stvari? Pravim ET-ji, saj tukaj nimamo te tehnologije (in za zdaj ne govorim o eteričnih implantacijah med življenji). Zakaj bi potem sploh živeli življenje?

Yazhi: To počnejo! In to veliko! Ves čas igrajo potope.

Gosia: Ampak to ni isto. Ker vedenje, da to ni resnično, to ne more biti resnična izkušnja. Lahko vidiš izhodna vrata v svoji sobi na ladji, kjer te gleda tvoja mačka, ki spi ... To ni isto kot resnična izkušnja. Oh, počakaj, zdaj razumem! Zato imate 3d Potope brez spomina!

Yazhi: Da, in ti si sredi tega! Vendar pa so tudi tiste, pri katerih veš, da si potopljen. V spominu imate igranje kitare v videoigri. Tudi to je spomin. Kako ste ga dobili, ni pomembno. Vsaditev stvari, ki jih subjekt jemlje kot resnične, pomeni enako, kot da bi ta dogodek doživel.

Torej je v bistvu nepomembno, kako ste dobili spomin, pomembno je, da ga imate!

Če vam je bil vcepljen spomin, da ste na primer oropali banko ali doživeli popolnoma enak dogodek kot nekaj v vaši preteklosti, v točki pozornosti, ki je ne morete opazovati, v sedanjosti ... In ker ne veste, kateri spomin je bil vcepljen in katerega ste doživeli. Za vas kot doživljajočega je to enako.

Gosia: Hmm razumem. Toda moje vprašanje še vedno ostaja: Zakaj živeti življenje? Zakaj ne bi sedeli tam s strojem za implantacijo?

Yazhi: Toda zdaj si v napravi za vsaditev spomina! To je tvoj šmentani potopni modul številka 1007. Stavba, v kateri je tvoj modul, je precej blizu plaže, samo da povem!

In tehnološki ali ne, vedno ste živi vsadki. Ni žive resničnosti. Ta kot taka ne obstaja. In to je realnost. Vsajena z napravo na Temmerju ali s posredovanjem vaše brezčasne "višje duše", ki je zasnovala vaše življenje, preden ste se inkarnirali. In ga hkrati načrtovala sproti, saj ste imeli interaktivno več izbir. Svobodna volja in ne. Na koncu je vse skupaj preprosto. Spomin je spomin in koga zanima, kako ste ga dobili!

3. klepet

Yazhi: Torej veste o vsadkih s tehnologijo iz 5D v 3D, kar je mimogrede enostavno. Kaj pa iz višjih sfer? Še lažje. Kaj je osnovna značilnost višjih sfer? Kaj postaja postopoma lažje in lažje, ko se vzpenjate po lestvici navzgor? Manifestacija.

Torej, da bi naredili vsadek iz višjih sfer v ... kogarkoli in karkoli, pri čemer mislim, da kogarkoli in karkoli, morate samo pomisliti na to. To si morate samo želeti. Torej načrtujete... Želim, da se stvari zgodijo za danes... za ta čas... na ta način! Naj bo tokrat težje... Naredimo, da moj avatar, moj nižji jaz, ne bo imel denarja, a bo imel ljubezen! To jo žene naprej. In da se mora spopasti z zdravstveno krizo! Kakšna zdravstvena kriza bi bila dobra? Epidemija. Da. Ne! Bolje lažna epidemija, zaradi katere je vse še bolj zanimivo, saj je budna in mora kljub vsemu prepričati druge. In... stvari so takšne, kot si jih zamisliš. In tu je vaš vsadek.

Svojemu nižjemu jazu lahko daš ozadje, morda je dobra v violini ... "naravna". Zato ji vcepitate spomine na to, da je bila v svojem lažnem, vcepljenem preteklem življenju koncertna mojstrica violine. Seveda imate v tem življenju posrano kitajsko violino za 100 dolarjev, ona pa jo uporablja le za utopitev svojih nevarnosti! In to je. In to zato, ker tako praviš! Ker iz višjih sfer toliko razumeš, da oblikuješ materijo, da se s čisto voljo igraš s časom.

Torej so ti stroji za vstavljanje, potopni moduli in holografski računalniki ... pripomočki nižje gostote, neuporabni in zastareli! Zavest je vse in res je. Ustvarja pretok energije, ker to ste vi! Čista visokofrekvenčna energija. In kamorkoli pogledate, se vaša pozornost pretaka in si stvari razlagate tako, kot želite... in ta smer pozornosti in vse, kar si predstavljate, je gravitacija.

Vaše misli imajo obliko, dinamično in natančno obliko, in to pomeni, da je na enem mestu manj energije, na drugem pa več, celo za oblikovanje preproste mize ..., imate več energije na vrhu in na nogah, manj pa med nogami, saj mora imeti kvadratno obliko. Zakaj mora imeti kvadratno obliko? Ker tako želite!

In to urejeno zaporedje misli je tako popolno urejeno, da ustvarja tok v polju, polje pa ste vi in vaš gravitacijski tok pozornosti oziroma smer toka, kamor gledate. Razmišljanje o "mizi". To zaporedje je harmonika frekvence, o kateri govorimo že leta.

Vi ste torej polje, vi ste vse, vi ste energija, energija, iz katere se vse poraja. Vaša čustva in občutki, kaj vam je všeč in kaj ne, kaj vas žene, da nekaj ustvarite in česa ne. Zakaj si tokrat želite kvadratno mizo in ne ovalne oblike. Ker se dobro počutite, ko jo imate v tistem določenem kotu, ko opremljate svojo namišljeno hišo, ki jo gradite v mislih in ki bo resnična, ker želite, da bi bila resnična. In to se bo odražalo v nižjih sferah. Na ta način natisnete resničnost. Ker si to želite! Ker se zaradi tega nasmehnete.

Gosia: Neverjetno. Hvala. Toda vprašanje, zakaj se potem, ko prideš sem dol, v svojo lastno stvaritev, nekateri ljudje NE nasmehnejo več? Ali so tudi to zasnovali, da se ne smeji izkušnji, ob kateri se potem njihov višji jaz smeji od zgoraj?

Yazhi: To je samo zato, ker tega še nikoli prej niso naredili na ta način, čeprav so ga, ampak recimo, da ga niso. Zato ta 'varianta' postane zanimiva. Zakaj pa ne! In zato je to igra, vi se odločite in jo naredite. Iz višjih sfer je vse določeno in opravljeno, usoda je napisana. V nižjih sferah pa si

stvari izmišljujete sproti! Torej nimate svobodne volje in jo hkrati imate. In karkoli vaš avatar želi in počne, ko se premika, je svobodna volja, vendar ste z višjih ravni že upoštevali vse možnosti, kaj lahko stori v vsakem trenutku. Vse ste jih zasnovali, ker lahko obvladate tolikšno količino podatkov!

Gosia: Koliko od vsega je res pripravljenega vnaprej in koliko oblikujemo od spodaj, ko smo na poti? Koliko svobodne volje za ustvarjanje je še vedno na voljo od spodaj?

Yazhi: Iz višje sfere se seveda že veliko vmešavate, pri čemer mislim na to, da imate popoln nadzor nad svojim nižjim avatarjem. Toda hkrati z vidika nižje gostote vašega nižjega avatarja, kjer so stvari preprostejše, kjer je manj informacij, kar sestavlja preprostejšo gostoto, kot je 3D ali 5D, ima vaš nižji jaz popolno svobodno voljo.

A čeprav je tako, saj obstaja neskončno veliko možnosti, ki jim lahko sledite ..., je vaš nižji jaz še vedno podvržen drugim pravilom svoje vloge, ki ste mu jih prav tako vsilili. Čeprav ima torej teoretično neskončno veliko možnosti, med katerimi lahko izbere smer delovanja... je še vedno omejena s prejšnjimi dogovori, po katerih živi..., odvisno od gostote, kot so gravitacija, uporaba vrat, ne teleportiranje, ne hoja po vodi in tako naprej.

Gosia: Torej je to le iluzija nižjega jaza, da ima svobodno voljo? Ker ima manj informacij. Torej ne ve, da je vse že pripravljeno.

Yazhi: Ne da bi se spuščali v zelo potreben pogovor, da bi lahko imeli skupni okvir... Kaj je realnost, kaj je resnično? Z vidika nižjega jaza živi v svoji resničnosti, s svojimi omejitvami. Z bolj razširjenega vidika ..., to je samo igra. Igra, ki jo lahko kadarkoli spremenite.

In za vas je lahko resnična v višjih sferah..., ali pa tudi ne. Po svoji volji. Ne pomeni, da ste bolni, ker zaradi tega vaš nižji jaz nekaj "trpi". Tu pridemo do navzkrižja interesov, ki izvirajo iz različnih zornih kotov gostote. Toda od zgoraj ne dopušča, da bi se kaj takega zgodilo. To se ne zgodi, ker ni časa. To je le koncept. Dogaja se le z vidika vašega avatarja.

Gosia: Z višjega vidika je to koncept, z nižjega pa izkušnja. Višji jaz ne more biti tako naiven, da tega ne bi vedel, da se ne bi zavedal, kako zelo boli, če se opečeš.

Yazhi: Ni naivno. Toda že samo dejstvo, da obstaja sam koncept, je dovolj, da se to zgodi. Ker ustvarite koncept, da ni pošteno, da se ne sme zgoditi, ustvarite, da se je zgodilo.

To pomeni, da čeprav imate od zgoraj ves nadzor ... in kam želite usmeriti svojo pozornost, odgovornost za dejanje ..., pade na nižji jaz, ki doživlja izkušnjo. Tudi, če rečete: To se nikoli ni zgodilo, pomeni, da se je na nekem mestu zgodilo. Nikoli nekaj ne obstaja, le nanaša se na drug okvir ali kontekst.

Gosia: Ok, razumem. Če se vrneva k spominom. Govorila si o vcepljenem življenjskem načrtu, zasnovi, kako pa je to povezano z vcepljenimi spomini? Zakaj točno jih je treba implantirati? Kakšen je poseben namen v ozadju?

Yazhi: Da bi lahko karkoli živeli, morate biti sposobni interpretirati stvari na določen način. Da bi imeli življenjsko izkušnjo, ki jo oblikujete zase, z vidika svojega višjega jaza. Ker ste vi kot vaš višji jaz tisti, ki oblikujete življenje. Da bi torej imeli referenco za takšno ali drugačno razlago stvari, morate te reference implantirati. In to so implantirani spomini, tako na prejšnje življenje kot na nekaj v vašem sedanjem življenju, kar se ni nikoli zgodilo.

Gosia: Zakaj se ne moreš učiti sproti?

Yazhi: Učiš se sproti. V tem je bistvo. Toda, če nimaš osnovnega razlagalnega ozadja, ne moreš živeti tako, kot je načrtovano. Kako bi vedela, da je skala skala in polž polž, če nimaš reference, da bi videla to potencialno energijo kot tako.

Gosia: Torej so spomini na pretekla življenja, ki jih imajo ljudje v 5d (ker jih tukaj ljudje nimajo)... večinoma vstavljeni ali mešanica nečesa "resničnega"? (in ne govori mi, da je oboje isto)

Yazhi: Kaj je resnično in kaj ne?

Gosia: Vedela sem, da boš to rekla. In zakaj potrebuješ referenco? Zakaj ne bi šli popolnoma v neznanost? Ali je višji jaz piščanec, haha?

Yazhi: Zakaj vidite stol kot nekaj uporabnega in ne kot goro, kot jo vidi mravlja? ker imate življenja ali pa imate referenco, da je kos materije, ki mu pravite stol, dober za sedenje. Ker vam je nekdo vsaj povedal, čemu je namenjen. Tako kot pri stolu potrebujete to referenco za vse, kar bo obstajalo v tem določenem življenju, sicer preprosto ne boste vedeli, kaj so stvari.

Gosia: Zakaj je treba vedeti, da je skala skala in polž polž? Preveč pravil, haha. To, da moraš imeti referenco, je še eno pravilo. Ni potrebno. Druga ideja. Ampak ja, mislim, da. V nasprotnem primeru bi za sedenje uporabljali kuhinjske skledice itd. Ampak mislila sem, da se tega naučiš že kot otrok. Pred tem ni treba ničesar vsaditi.

Yazhi: Da, učiš se sproti in med odraščanjem otroka, kot pravijo zemeljski psihologi. Vendar to nikakor ni dovolj, da bi živeli življenjski načrt, ki ste ga zasnovali pred inkarnacijo. Kot v primeru violine zgoraj. Učite se, vendar potrebujete veliko več časa, da se naučite, kar potrebujete.

Gosia: Hmm, ok, vau. Ničesar od tega nisem vedela. Da stvari nalagate že prej.

Yazhi: In mnogi ljudje res živijo le s tistim, kar so se naučili v svojem življenju, kot je družbeno sprejeto na Zemlji, vendar so to lažni ljudje, kulise preprostih ljudi z nezanimivim življenjem, ki

živijo le iz dneva v dan in se jim v glavi ne dogaja nič vrednega, na primer nimajo ustvarjalnih talentov.

In ja, stvari nalagate, preden pridete. Za to so namenjena pretekla življenja. Vi kot duša ne skočite iz vrtnega polža naravnost v koncertnega mojstra, violinskega virtuoz! Zato pravim, da svojo dušo gradiš sproti! Z vidika inkarnacije nižje gostote.

Gosia: Da, praviš, GA ZGRADI, točno tako, zdaj pa ugotavljam, da ga PRENESEŠ med potjo tudi! Lena duša!

Yazhi: Kot pri mnogih stvareh, ki sem jih delila, gresta oba pogleda skupaj. Z enega vidika ga gradite sproti, z drugega pa ga vsadite. In tudi nekako goljufate, vstavljate stvari v svoj nižji jaz, da preskočite nekaj korakov, da vam ni treba biti mojster violinskega koncerta pred inkarnacijo, ki jo resnično želite doživeti in kjer potrebujete le violinske talente, da bi utopili svojo samoto.

Z vidika nižjega jaza so to pretekla življenja, s katerimi gradite svojo dušo, tako kot so to vaše sedanje življenjske izkušnje. Z vidika višjega jaza so to vsadki in življenje oblikujete s preprosto mislijo.

Ne pozabite, da poskušam posredovati večplastne informacije. Tu so vsaj tri plasti.

Gosia: Da, vem. Zdaj me zanima predvsem višja plast. Pozabite na nižjo.

Yazhi: Na koncu nič ni resnično in ničesar niste doživeli. Vse je le ideja v umu tvojega višjega jaza! Fantazija, roman, ustvarjen samo zato.

Gosia: Kako torej veš, da so tvoji spomini kot Swaruu resnično tvoji in jih nisi samo naložil s polja? Ali pa je nalaganje stvari s polja RAVNO temu, da si to in da si to bil?

Yazhi: Ker vem, da je z višjega vidika vse tako ali tako lažno. Toda ne za tiste, ki to živijo!

Gosia: Če je vzpostavitev te "igre", avatarjev itd... nekaj, kar smo si zamislili od zgoraj, da bi izkusili, zakaj se potem iz tega prebujamo? Zakaj bi potem to morali vedeti zdaj? Ali nismo v nasprotju s svojimi načrti? Ali pa je to tudi načrt višjega jaza, da bi se mala Gosia zavedala stvari in da bi nižji in višji jaz postala Enotnost?

Yazhi: Kot varianta resničnosti. Če pa ste konservativni in želite, da se Matrica nadaljuje, potem da, to je invazija. Stvari bi morale biti takšne, kot so in kot so vedno bile. Nobenega stika z nezemljani, nobenega poznavanja stvari, za katere ne bi smeli vedeti.

Toda z vidika nižje sfere so vsi ljudje prav tako ujeti v svoji lastni stvaritvi. A kot sem že rekla, je na njih, tistih, ki jo živijo, da najdejo pot iz svojih težav.

Če se še vedno počutite zmedeni, pogledajte na to preprosto takole: nič ni resnično. Vse je manifestacija vašega uma!

Gosia: To nikakor ne olajša zadeve. Rekla si, da sem na primer na Zemlji. KDO JE bil potem? Ali sem ta spomin samo VZELA s polja?

Yazhi: Tudi stvari, za katere prisegaš, da si jih doživela, na primer, da si šla februarja v Laughlin v Nevadi, danes imaš izbrane spomine, ki so ostali, druge pa si pozabila, o svojem potovanju, tiste, ki si jih pozabila, je zato, ker niso pomembne. Tiste, ki ste jih ohranili, pa bi lahko imenovali vsadki.

Prepričana si, da sta bili obe tvoji nedavni potovanji, na primer v Nevado in na Svalbard, resnični, in celo misliš, da sem nora, ko domnevam, da morda nista bili, toda če bi ti povedala, da je eno od tvojih dveh potovanj lažno, drugo pa resnično, ne bi mogla prepoznati razlike. Toda to je tu nepomembno, saj sta bili s tvojega stališča tam kot Gosia obe resnični. Toda z vidika Gosie zgoraj... Nop nop. Resno mislim.

Gosia: To je samo primer, kajne?

Yazhi: To je le primer, ne pretiravaj z njim. Vendar vam želim povedati, da so z enega vidika stvari resnične, z drugega pa so vsi vsadki. In to sta dve skrajnosti... Višja gostota in nižja 3D. To je težko posredovati, ker obstaja več stališč o isti stvari.

S tvojega stališča kot Gosie, človeškega dekleta, je vse, kar si doživela, resnično. Z drugega vidika so nekatere stvari resnične, druge so vsadki... Z drugega, pa nič ni resnično. 3 ravni. In na koncu ni na meni, da odločim, kaj je resnično in kaj ne. To je vaša naloga.